

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. okt. 1905, um byggingasamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. des. 1943, um breytingar á þeim lögum, og skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingasamþykktir fyrir eftirgreind sveitarfélög:

1. Húsavíkurkaupstað,
2. Keflavíkurkaupstað,
3. Þingeyrarkauptún, V.-Ísafjarðarsýslu,
4. Súðavíkurhrepp,
5. Blönduóshrepp,
6. Hafnarhrepp,
7. Hvolsvallarkauptún,
8. Hellu, Rangárvöllum.

Félagsmálaráðuneytið, 30. júní 1967.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

30. júní 1967.

Nr. 105.

REGLUGERÐ

um lánadeild veiðafæraiðnaðar.

1. gr.

Stofna skal í Iðnlánasjóði lánadeild veiðafæraiðnaðar, er hafi þann tilgang að efla og styrkja innlendan veiðafæraiðnað.

2. gr.

Stofnfé lánadeildar veiðafæraiðnaðar er skuldabréf Sildarverksmiðja ríkisins, dags. 6. desember 1952, að eftirstöðvum 11.6 milljónir króna og tekjur lánadeildar verðjöfnunargjald af innfluttum veiðafærum, samkvæmt 1. tl. 1. gr. laga nr. 31, 29. apríl 1967, svo og aðrar tekjur, sem gert er ráð fyrir í sömu lagagrein.

3. gr.

Iðnlánasjóði er heimilt, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar, að taka allt að 10 milljón króna lán til starfsemi lánadeildar veiðafæraiðnaðar, og er ríkissjóði heimilt að ábyrgjast slíkt lán.

4. gr.

Lánadeild veiðafæraiðnaðar styrkir innlendan veiðafæraiðnað á eftirfarandi hátt:

- a. með lánum til allt að 15 ára með vöxtum, sem mega vera allt að 3% lægri en almennir útlánsvextir Iðnlánasjóðs.
- b. með styrkjum eða vaxtalausum lánum til ákveðins tíma til að stofnsetja veiðafæragerðir eða til verðjöfnunar innlendri veiðafæraframleiðslu, vegna erlendrar samkeppni, enda njóti hin innlenda framleiðsla ekki tollverndar.

Heildarupphæð styrkja á ári hverju má eigi nema hærri upphæð en hreinum tekjum veiðafæradeildar. Þó er heimilt, ef nauðsyn þykir til að bera, að verja tekjum fleiri ára til styrkja á sama árinu.

5. gr.

Umsókn um lán eða styrk skulu fylgja ítarlegar upplýsingar á rekstri fyrirtækisins og á hvern hátt lán eða styrkur verði til að tryggja afkomu þess.

Umsókn um styrk til verðjöfnunar skal fylgja sundurliðuð skýrsla um óseldar birgðir fyrirtækisins eða framleiðslu og sölu þess frá því að birgðaskýrsla var send lánadeild veiðafæraeiðnaðar síðast, og einnig rökstuddur samanburður á kostnaðarverði einstakra tegunda birgða og verði samskonar, innfluttra veiðafæra.

Enn fremur skulu fylgja umsókn eftirfarandi gögn:

- a. eignar- og veðbókarvottorð,
- b. váttryggingaskírteini eða óyggjandi vottorð um váttryggingu eigna fyrirtækisins,
- c. vottfestar upplýsingar um það, hverjum sé heimilt að skuldbinda fyrirtækið og veðsetja eignir þess,
- d. rekstrar- og efnahagsreikningur fyrirtækisins s. l. 2 ár,
- e. aðrar upplýsingar um rekstur og efnahag fyrirtækisins, sem óskað kann að verða eftir.

6. gr.

Að öðru leyti ákvæði laga nr. 45 3. apríl 1963, um iðnlánasjóð.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 31 29. apríl 1967, um breyting á lögum nr. 45 3. apríl 1963, um Iðnlánasjóð, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 30. júní 1967.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.

G J A L D S K R Á

um heimtaugagjald til Rafmagnsveitna ríkisins.

1. gr.

Hver sá, er óskar að fá rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu Rafmagnsveitna ríkisins eða fá heimtaug úr héraðsrafmagnsveitu þeirra, sem fyrir er, eða fá tengt hús eða viðbyggingu við hús, sem er grunngjaldsskytt (sbr. 2. gr.), skal hafa greitt heimtaugagjaldið til Rafmagnsveitna ríkisins áður en lagning veitunnar er hafin, áður en heimtaug er lögð, áður en hús er tengt, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess og má krefjast þess, að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Óheimilt er rafmagnsnotkun um heimtaug nema framangreindum skilyrðum um greiðslu heimtaugagjalds hafi verið fullnægt.

Upphæð heimtaugagjaldsins ákveðst skv. 2. gr., nema heimtaugargjalda í kaupstöðum, kaптúnum og þorpum, sem ákveðin eru í sérstakri gjaldskrá, sem ráðherra staðfestir.